

PRESSMEDDELANDE

DATUM: 2006-05-30

NR: 24

KONTAKT: Tomas Lundberg, pressekreterare, tel. 08-787 02 15

SVERIGES RIKSBANK
SE-103 37 Stockholm
(Brunkebergstorg 11)

Tel +46 8 787 00 00
Fax +46 8 21 05 31
registratorn@riksbank.se
www.riksbank.se

■ Den svenska ekonomin och penningpolitiken

Vice riksbankschef Svante Öberg höll under tisdagen ett anförande på Öhman Fondkommission i Stockholm på temat svensk ekonomi och penningpolitiken.

"Den 27 april beslutade jag och mina kollegor i Riksbankens direktion att lämna styrräntan oförändrad på 2 procent, den 11 maj offentliggjordes protokollet från direktionens sammanträde och den 19 maj publicerade vi en beskrivning av det penningpolitiska ramverket. Det är utgångspunkterna för det anförande jag kommer att hålla idag", inledde Öberg.

"Vid sammanträdet den 27 april var vi eniga om att lämna styrräntan oförändrad. Bakgrunden var den bild av inflationsutsikterna som lades fram i inflationsrapporten i februari samt den nya information om den ekonomiska utvecklingen som tillkommit sedan dess. Den underliggande inflationen bedömdes närma sig men ligga under 2 procent under prognosperioden. Prognosen bygger på en successiv höjning av styrräntan", sade Öberg.

"Beslutet att lämna räntan oförändrad var dock inte självklart. Vid sammanträdet uttryckte några av oss att det fanns skäl att överväga en höjning redan i april. Jag var en av dem. Jag vill här ta tillfället i akt och utveckla mina tankegångar något. Jag gör det mot bakgrund av det dokument vi publicerade den 19 maj om det penningpolitiska ramverket", fortsatte Öberg.

"Riksbanken bedriver en så kallad *flexibel inflationsmålspolitik*. Jag ska här ta upp tre aspekter av den flexibla penningpolitiken: mått på inflationen, hänsynstagande till den realekonomiska utvecklingen och hänsynstagande till den finansiella utvecklingen", sade Öberg.

"Penningpolitiken vägleds av olika mått på underliggande inflation. Det finns inte något enskilt inflationsmått som i varje given tidpunkt visar vilken penningpolitik som bör bedrivas. Riksbanken kan välja att bortse från effekter som bidrar till att inflationen tillfälligt avviker från målet. Det sker regelmässigt när det gäller till exempel indirekta skatter och hushållens räntekostnader för boende samt utbudsstörningar som bedöms vara tillfälliga. I praktiken baseras idag penningpolitiken främst på ett mått på underliggande inflation, UND1X", konstaterade Öberg.

■ "Riksbanken tar också hänsyn till den realekonomiska utvecklingen i de penningpolitiska besluten. I förarbetena till Riksbankslagen angavs att Riksbanken, utan att åsidosätta prisstabilitetsmålet, ska stödja målen för den allmänna ekonomiska politiken i syfte att uppnå hållbar tillväxt och hög sysselsättning. Om en störning skulle bidra till att inflationen avviker kraftigt från målet så blir det en bedömningsfråga hur snabbt den bör återföras till 2 procent. I normala fall inriktas penningpolitiken på att inflationsmålet skall uppnås inom två år. Det kan dock i vissa lägen vara nödvändigt att låta det ta längre tid än två år för inflationen att komma tillbaka till målet för att inte orsaka onödiga svängningar i den reala ekonomin", fortsatte Öberg.

"Mina erfarenheter av prognosarbete är att osäkerheten i prognoser på lite längre sikt är betydande. Det innebär att det är viktigt att vid besluten om penningpolitikens inriktning beakta olika typer av risker. En risk jag ser hänger samman med just den starka realekonomiska utvecklingen – den starka tillväxten och den snabbt ökande sysselsättningen. Vi kommer sannolikt inom en inte alltför avlägsen framtid att uppnå ett ganska normalt kapacitetsutnyttjande på arbetsmarknaden, samtidigt som avtalen på huvuddelen av arbetsmarknaden ska omförhandlas nästa år. Den underliggande inhemska inflationen beräknades i inflationsrapporten i februari stiga till uppemot 3 procent i slutet av prognosperioden, vilket avspeglar att det inhemska kostnadstrycket väntas bli förhållandevis högt" sade Öberg.

"Det kan enligt min mening finnas en viss risk att den expansiva penningpolitiken förstärker konjunkturuppgången alltför mycket och släpper upp den inhemska pris- och kostnadsutvecklingen. Det kan få mer långsiktiga konsekvenser för pris- och lönebildningen. Styrräntan ligger fortfarande under vad som kan betraktas som ett genomsnitt över en längre period. Frågan är snarast i vilken takt den bör höjas till ett mer normalt läge. Det kommer i sin tur att bli beroende av hur ekonomin utvecklas", menade Öberg.

"I de penningpolitiska besluten tas också löpande hänsyn till förändringar i tillgångspriser och andra finansiella variabler. I nuvarande läge finns det anledning att ta särskild hänsyn till kreditexpansionen och utvecklingen av bostadspriserna. Vad det i första hand handlar om är att undvika mycket kraftiga svängningar längre fram. Ett abrupt anpassningsförlopp med fallande huspriser och svag efterfrågeutveckling skulle kunna bli resultatet när konjunkturen så småningom väl vänder nedåt. Risken för en sådan utveckling ökar om penningpolitiken är alltför expansiv alltför länge", fortsatte Öberg.

"Under den senaste tiden har det varit oroligt på aktiebörserna. Det är dock för tidigt att dra några mer långtgående slutsatser av den senaste tidens händelser. Som vanligt följer Riksbanken utvecklingen och hur den kan komma att påverka inflationen och makroekonomin i övrigt", avslutade Öberg.